

Kyrkobygge.

Det var, när Mellby kyrka skulle byggas. De körde sten till bygget. De hade oxar och körde med, och drängen gick från lasset. Men oxarna gick och betade i gräset och drog stenen efter sig uppför backen, till det högsta krönet. Då beslöt man sig för att bygga kyrkan där.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2996

(2996)

Sten
V. George
Mellby
1921

Myd. Mellby
Ber. Christ. Jönsson
Född 1845 i
Mellby

Bäckhästen.

Jag gick en morgon och mjölkade. En nabo var ute, och han hade märkt, att där var en gris ute i min hage, och skrek det till mig. Men jag kunde ingen se. I detsamma for där upp något bakom oss och ner i "strädet". Det var bäckhästen, och när han gick åstad, trodde vi, att broarna skulle sprängas. Det var en häst så lång, så lång.

2996

Troll.

De gamle brukade tala om, att där var troll i Skrihall i Skea. De ville köpa bröd av människorna. Finge de inte det, blev de arga. De brukade också låna kar för att brygga dricka, och när folket fick karen igen, var de fulla med det godaste dricka.

2996

Kyrkobygge.

De sade, att när de först skulle bygga Mellby kyrka, hade de tänkt lägga den på backen utanför Jon Davids i Lunnahöja. De hade t. o. m. asat dit sten, men om nätterna blev stenen flyttad till det ställe, där kyrkan nu ligger. Så byggde de den där.

2996

2996

Skogsnuvan.

Det var en kväll, när vi åt kvällsmat på Fredriksberg. Ryktaren sade till mig - jag var gårdsdräng på stället -, att en ko var kommen bort; hon hade kanske kalvat, och vi finge gå och söka efter henne. Ja, jag gick med honom. Vi kände till varenda stig, där vi gick - det var vid Tågarp -, och vi letade efter kon men hittade henne inte. Så skulle vi gå mot hemmet igen. Där var en krok vi skulle vända vid, för att vi skulle komma ut till landsvägen. Men vi gick runt på något sätt och kom inte till vägen, och vi visste min själ inte av, förrän vi var vid den där kroken igen. Då var det precis som där varit en käring inne på Ola Pers. Vi sade ingenting, men en gång till försökte vi men kom till kroken för tredje gången. Då grinade det till så feleå inne i skogen. Nej, nu tror jag, att det är litet mer än det ska vara, sade jag, och så vände jag ut och in på mössan, och gubben vände tröjan. Och sedan hittade vi rätt. När vi sedan "grunna etter", så kom vi i håg, att första gången vi var vid kroken, så var där något, som liksom fnös till. Det var väl skogshuvan, vi var ute för.

Kyrkobygge.

Det var, när de byggde Mellby kyrka. De hade börjat bygga den utanför Mellbyvägen, på Lavabjer, som de kallar det. Men stenen blev flyttad om nätterna till det ställe, där kyrkan nu ligger. De flyttade tillbaka den, men på natten blev den flyttad igen. Så höll det på i tre dar, men så tyckte de, att det var bäst, att de byggde den där.

Stk.
V. Gönge Ed.
N. Mellby o:m
1931

Alf. M. Berg
Rund
Per N. Anderson
Södala
född 1876 i N. Mell-
by

2996

Älvaspelet.

Det var den där Spelemans-Johannessen. Han var en gång och spelade vid en danstillställning i Sösdala. Då var där någon, som sade, så att han hörde det: Ah, han kan inte spela älvaspelet. Då började han spela det, och han spelte bord och bänkar ut och ner i ån. Han kunde inte sluta spela själv, utan där var någon, som skar strängarna av, men han vände upp och ner på fiolen och spelade ändå.

Ordstäv.

Där ä mied o smått, sa' fan, när han titta i bönabogen.

(När uppt. bläddrade i sitt ant.-block)

2996